KONTEJNER

biro
suvremene
umjetničke
prakse

KREATIVNA IDEJA I BRIEF

Pojam asamblaž opisuje cilj koji udruga želi postići pokretanjem ovih novina, odnosno stvaranje nečeg novog (nečeg što će privući pozornost) kombiniranjem raznih elemenata, što udruga čini naglašavajući projekte koji istražuju znanost, tehnologiju i tijela u suvremenom društvu.

Kreativna ideja uključuje KONTEJNER kao srce u centru progresivne suvremene intermedijske umjetnosti u gradu Zagrebu koje nije samo krucijalno za održavanje života kulturne scene gradske četvrti i grada, već i koje udahnjuje život djelima autora koje udruga producira i izlaže.

Također, najvažnijom prekretnicom udruge (prelaskom u stalni prostor nekadašnjeg medijskog giganta Vjesnika) probudili su puls posrnulog i zaboravljenog Vjesnika te vratili život kulture u njegove prostore. Kao i svako srce, KONTEJNER ima svoj krvožilni sustav kojim kola nova i svježa krv (energija), a to je u ovom slučaju svaki posjetitelj u čijim rukama će završiti Asamblaž i ulaznice izložbi.

KONTEJNER

biro suvremene umjetničke prakse

KREATIVNO RJEŠENJE

Nastavno na kreativnu ideju, rješenje je bilo spojiti tradicionalnu formu i osjećaj papira sa suvremenim stilom časopisa. Tako bismo ujedinili tradicionalno i suvremeno. Kroz vizualni smjer novina proteže se centralna kompozicija koja predstavlja samo srce organizacije. Središte centralne kompozicije mogu biti naslovi rubrike, QR kod, vizual, slika, infografika ili bilo koja druga informacija koja je tematski povezana uz pojedinu stranicu novina.

Puls odražavaju koncentričnost oblika same kompozicije (na naslovnoj stranici) te ritam na stranicama novina. Kroz cijeli dizajn koristi se crvena boja kao poveznica sa srcem. Zbog ekološke osviještenosti, ideja vodilja bila je da koristimo maksimalno dvije tiskarske boje. Iz spomenutog razloga, sve su fotografije unutar novina crno-bijele. Također, format koji se koristi za novine je tradicionalni format Vjesnika (43x58 cm) radi izbjegavanja škarta papira.

asamblaž

RUJ AN

br. 1

GLAZBENI imPULSi

Oda Vjesniku

KONTEJNER

Iza Kulisa

U Fokusu: Fred Frith

Kultura na Horizontu

2025

biro suvremene umjetničke prakse

Kucaj zajedno sa suvremenim srcem grada

Budi puls ritma nove era stvaranja

MUZEJ JESTIVE ZEMLJE

U utorak, 11. ožujka 2025., u 19 sati, u KONTEJNER-u se otvara izložba prijelaza maahanu "Muzej jestive zemlje"! "Kompost kao superhrana", koji istražuju jestivo kroz umjetnost, znanost i kulturne prakse. U okviru izložbe odrżat će se i radionica koja poziva posjetitelje na aktivno sudjelovanje i promišljanje o konzumaciji tla.

Ulaznice za izložbu:odrasli 3,00 €, učenici i studenti 2,00 €, obitelj/ska ulaznica 4 €, grupe (10 – 30 osoba) 1,00 € po osobiSlobodan ulaz: djeca do 12 godina; učenici umjetničkih gimnazija, škola primijenjene umjetnosti i dizajna; studenti povijesti umjetnosti, muzeologije, umjetničkih akademija i dizajna (uz predočenje studentske iskaznice); umirovljenici; članovi strukovnih udruga HDLU, ULUPUH, AICA, ICOM, HMD, DPUH (uz predočenje važeće iskaznice); predstavnici medija (uz predočenje važeće iskaznice); osobe s invaliditetom, nezaposlene osobe (uz predočenje potvrde HZZ-a)

KULTURA NA HORIZONTU

NEMOJ ME GLEDATI

Algo-kinetički rad "Nemoj me gledati" reagira na ljudsku pozornost zvukom i pokretom: što više pozornosti osjeti, to je entitet napetiji i disharmoničniji. Ako je prisutan samo jedan čovjek, entitet je opušten, emitira harmonične zvuke i polagane pokrete. Djelo razmatra temu pozornosti.

Pozornost je postala primarni kriterij u društvenim medijima, a većina njihovih algoritama dizajnirana je kako bi iskoristila i oblikovala ljudsku pozornost, pokušavajući zadržati korisnike na svojoj platformi, što vodi do ozbiljnih posljedica u stvarnom svijetu. Djelo je dizajnirano kao anti-socijalni medijski algoritam.
Centralni dio instalacije su novo razvijeni robotski aktuatori, koji se sastoje od rezonatornih cijevi i vibrato elemenata. Ovi aktuatori fizički generiraju sinusne valove, inspirirani avangardnim akustičnim dizajnima Harryja Partcha. Vizualno, djelo referencira princip tensegriteta, koji su uveli Buckminster Fuller i Kenneth Snelson 1970-ih godina.

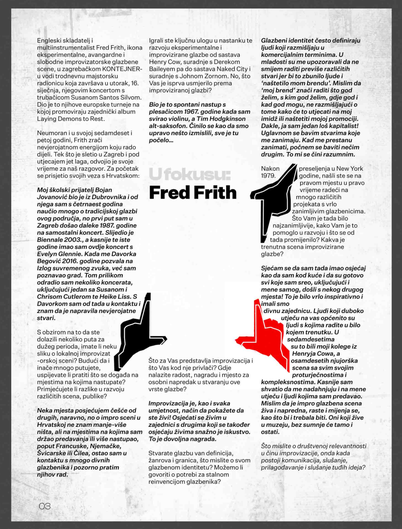

Engleski skladatelj i multiinstrumentalist Fred Frith, ikona eksperimentalne, avangardne i slobodne improvizatorske glazbene scene, u zagrebačkom KONTEJNER-u vidi trodnevnu majstorsku radionicu koja zaviršava u utorak, 16. siječnja, njegovim koncertom s trubačicom Susanom Santos Silvom. Dio je to njihove europske turneje na kojoj promoviraju zajednički album Laying Demons to Rest.

Neumoran i u svojoj sedamdeset i petoj godini, Frith zrači nevjerojatnom energijom koju rado dijeli. Tek što je sletio u Zagreb i pod utjecajem jet laga, odvojio je svoje vrijeme za naš razgovor. Za početak se prisjetio svojih veza s Hrvatskom:

Moj školski prijatelj Bojan Jovanović bio je iz Dubrovnika i od njega sam s četrnaest godina naučio mnogo o tradicijskoj glazbi ovog područja, no prvi put sam u Zagreb došao daleke 1987. godine na samostalni koncert. Slijedio je Biennale 2003., a kasnije te iste godine imao sam ovdje koncert s Čvrljom Glavnim. Kada me Davorka Begović 2016. godine pozvala na Izlog suvremenog zvuka, već sam poznavao grad. Tom prilikom odradio sam nekoliko koncerata, uključujući jedan sa Susanom i Chrisom Cutleresn te Heike Lisa. S Davorkom sam od tada u kontaktu i znam da je napravila nevjerojatne stvari.

S obzirom na to da ste dolazili nekoliko puta za dužeg perioda, imate li neku sliku o lokalnoj improvizaciji –orskoj scen? Budući da i inače mnogo putujete, uspijevate li pratiti što se događa na mjestima na kojima nastupate? Primjećujete li razlike u razvoju različitih scena, publike?

Neka mjesta posjećujem češće od drugih, naravno, no o impro sceni u Hrvatskoj ne znam manje-više ništa, ali na mjestima na kojima sam držao predavanja ili vile nastupao, poput Francuske, Njemačke, Švicarske ili Čilea, ostao sam u kontaktu s mnogo divnih glazbenika i pozorno pratim njihov rad.

Igrali ste ključnu ulogu u nastanku te razvoju eksperimentalne i improvizirane glazbe od sastava Henry Cow, suradnje s Derekom Baileyem pa do sastava Naked City i suradnje s Johnom Zornom. No, što Vas je isprva usmjerilo prema improviziranoj glazbi?

Bio je to spontani nastup s pleasačkom 1967. godine kada sam svirao violinu, a Tim Hodgkinson alt-saksofon. Činilo se kao da smo upravo nešto izmislili, sve je tu počelo...

U fokusu:

Fred Frith

Nakon 1979. preseljenja u New York godine, našli ste se na pravom mjestu u pravo vrijeme radeći na mnogo različitih projekata s vrlo zanimljivim glazbenicima. Što Vam je tada bilo najzanimljivije, kako Vam je to pomoglo u razvoju i što se od tada promijenilo? Kakva je trenutna scena improvizirane glazbe?

Sjećam se da sam tada imao osjećaj kao da sam kod kuće i da su gotovo svi koje sam srelo, uključujući i mene samog, došli s nekog drugog mjesta! To je bilo vrlo inspirativno i vrlo smo divnu zajednicu. Ljudi koji duboko utječu na vas općenito su ljudi s kojima radite u bilo kojem trenutku. U sedamdesetima su to bili moji kolege iz Henryja Cowa, a osamdesetih njujorška scena sa svim svojim protuječnostima i kompleksnostima. Kasnije sam shvatio da me nadahnjuju i na mene utječu i ljudi kojima sam predavao. Mislim da je impro glazbena scena živa i napredna, raste i mijenja se, kao što bi i trebala biti. Oni koji žive u muzeju, bez sumnje će tamo i ostati.

Što mislite o društvenoj relevantnosti u činu improvizacije, onda kada postoji komunikacija, slušanje, prilagođavanje i slušanje tuđih ideja?

Glazbeni identitet često definiraju ljudi koji razmišljaju u komercijalnim terminima. U mladosti su me upozoravali da ne smijem raditi previše različitih stvari jer bi to zbunilo ljude i 'naštetilo mom brendu'. Mislim da 'moj brend' znači raditi kta god želim, s kim god želim, gdje god i kad god mogu, ne razmišljajući o tome kako će to utjecati na moj imidž ili nadteći mojoj promociji. Dakle, ja sam jedan lok kapitalist! Uglavnom se bavim stvarima koje me zanimaju. Kad me prestanu zanimati, počnem se baviti nečim drugim. To mi se čini razumnim.

Što Vas predstavlja improvizacija i što Vas kod nje privlači? Gdje nalazite radost, nagradu i mjesto za osobni napredak u stvaranju ove vrste glazbe?

Improvizacija je, kao i svaka umjetnost, način da pokažete da ste živi! Osjećati se živim u zajednici s drugima koji se također osjećaju živima snažno je iskustvo. To je divolja nagrada.

Stvarate glazbu van definicija, žanrova i granica, što mislite o svom glazbenom identitetu? Možemo li govoriti o potrebi za stalnom reinvencijom glazbenika?

GLAZBENI imPULSi

Međunarodni eksperimentalni noise trio Mopcut, u sastavu Lukas König, Audrey Chen i Julien Desprez, predstavlja svoj treći studijski album, na kojem su im se pridružili gosti kao što su Moor Mother, MC dälek, Mariam Rezaei i Evicshen. Na nastupu u KONTEJNER-u, Mopcutu će se na pozornici pridružiti MC dälek, dok će pred njima nastupati splitski instrumentalni duo BIZON.

BIZON čine gitarist Luka Krstulović i bubnjar Dragan Đokić – iskusni kreativci koji su već dvije desetljeća aktivni na splitskoj alternativnoj sceni, kroz brojne bendove i projekte (Anita, Pale, Tis, Empty Wallets, Anal Intruders, Mondo Kick, Stepped Out, Wizard Of Stone Mountain). Kao instrumentalni noise rock duo, BIZON djeluje od 2012. godine. Objavili su tri digitalna EP izdanja i vinilno izdanje albuma Garnizon. Glazbu BIZON-a odlikuju snažna ritmičnost, preciznost u izvedbi, energičnost i glazbena uvježbanost. Njihove kompozicije imaju jasno definiranu formu, a nepravilni ritmovi i strukture kombinirani su s distorziranom gitarom koja vodi kroz repetitivne post-rock i postžanrovske zvučne labirinte, s bubnim kulminacijama koje izazivaju uzbuđenje i ekstazu među slušateljima.

MOPCUT FT. MC DÄLEK (US, FR, AT)

Lukas König – bubnjevi
Audrey Chen – vokal, sintesajzer
Julien Desprez – električna gitara
Will Brooks a.k.a. MC dälek – vokal, elektronika

Mopcut je međunarodni trio koji čine eksperimentalna vokalistica i glazbenica Audrey Chen, jedan od najcoznatijih europskih udaraljkaša Lukas König, te francuski gitaristički inovator Julien Desprez. Njihova sposobnost improvizacije odbija bilo kakva žanrovska ograničenja. Njihove energične, agresivne kompozicije kreću se između neobuzdanog slobodnog izraza i kontroliranе buke. Njihove izvedbe, koje se temelje na ekstatičnim mikroekspozicijama, podsjećaju na zamišljeni oblik komunikacije.

Cilj trija je stvaranje zvučnog spoja buke i zvukova koji potpuno obavijaju slušatelja, istovremeno snažno uljuljuć na njihov sluh kao i na unutarnje osjećiđ – tako Mopcut opisuje svoju glazbu. Premijeru su nastupili 2018. godine na donaufestivalu u Kremsu (AT). Lukas König koristi bubnjeve, sintesajzer i vokal, Julien Desprez svira električnu gitaru, a Audrey Chen svojim improviziranim vokalima nadopunjuje zvukove analognih sintesajzera.

U 2025. godini, Mopcut će imati priliku uživati MC dälek-a, koji je sudjelovao na njihovom najnovijem albumu RYOK (Heat Crimes, 2023.), uz suradnju s drugim glazbenicima poput Moor Mother, Evicshen i Mariam Rezaei.

„dälekov pristup hip-hopu je mračan i hipnotičan na neočekivani način, iako su tamne i jezovite vibracije gotovo standardne, dälek ide korak dalje, koristeći oštru elektronsku dinamiku – zamislite Einstürzende Neubauten, a ne Soundcloud." (Noisey)

Ovaj koncert je uvedno uvodni program za nadolazeći festival Gibanja, koji će se održati od 19. do 22. svibnja 2025. Ulaznice po pretpodajnoj cijeni od 7,00 EUR mogu je kupiti putem sustava Entrio, dok će na ulazu cijena biti 10,00 EUR.

Iza Kulisa

UL. GRADA VUKOVARA

SLAVONSKA AVENJA

SAVSKA CESTA

ODRANSKA UL. 1/1

KONTEJNER je udruga iz Zagreba osnovana 2002. godine. Bavi se kustoškim radom, organizacijom umjetničkih festivala i javnih kulturnih događanja, produkcijom umjetničkih radova, edukacijom, izdavaštvom i teorijom. Glavno područje interesa je progresivna suvremena intermedijska umjetnost, umjetnost zvuka i eksperimentalna glazba, s posebnim naglaskom na projekte koji istražuju ulogu znanosti, tehnologije i rijeta u suvremenom društvu, kao i one koji se bave relevantnim i aktualnim fenomenima,

provokativnim i intrigantnim temama te društvenim tabuima. KONTEJNER je renoviran i otvoriо novi izložbeno-izvedbeni prostor unutarr zapuštenog kompleksa VJESNIK u Zagrebu čime smo udahnuli novi život postojećoj,napuštenoj gradevini. U tom prostoru pokušavamo progresivni umjetnički program koji pokreće novi puls u zajednici, dodaje vrijednost kvartu (Trnje) i gradu (Zagrebu), okuplja i educira ljude o različitim praksama suvremene umjetnosti.

Oda Vjesniku

Prvi broj izašao je 24. lipnja 1940. godine, pod nazivom Politički vjesnik. Naziv, zbog pravopisne pogreške na tisku, nije je bio ispravan kao "vjesnik" umjesto "vjesnik". Ljal je u degaćenim uvjetima pokrenuo Centralni komitet Komunističke partije Hrvatske. Početkom 1941. godine, list mijenja naziv u Vjesnik radnog narода.

KONTEJNER

biro
suvremene
umjetničke
prakse

NASLOVNICA

Naslovna stranica Asamblaža prikazuje uz pomoć koncentričnosti impulse srca koji odašilju energiju kroz naslove rubrika te putem samih umjetnike i izložbi. Središnji logo KONTEJNERA simbolizira srce.

Na vanjskim rubovima linija, koje simboliziraju krvožilni sustav i kolanje krvi, ispisane su poruke koji su poziv na akciju ciljanoj publici. Drugim riječima, pozivaju publiku da se upravo štivo Ambalaža pronađe u njihovim rukama.

KONTEJNER je kao i svako srce, univerzalan, ali i jedinstven. Kao takav, nema ograničenja, ne isključuje nikog, već isključuje sam sebe svojim sadržajem. Hoće li ili ne KONTEJNER stvoriti puls kod publike, koji će kucati u ritmu KONTEJNERovog stvaralaštva i projekata, ovisi o samoj publici. Je li spremna dovoljno otvoriti vlastite okvire da prihvati KONTEJNER i sagleda dubinu i poruku njegovih izlagača?

KONTEJNER

biro
suvremene
umjetničke
prakse

MUZEJ JESTIVE ZEMLJE

U utorak, 11. ožujka 2025., u 19 sati, u KONTEJNER-u se otvara izložba projekata masharu "Muzej jestive zemlje" i "Kompost kao superhrana", koji istražuju jestivo tlo kroz umjetnost, znanost i kulturne prakse. U sklopu izložbe održat će se i radionica koja poziva posjetitelje na aktivno sudjelovanje i promišljanje o konzumaciji tla.

Ulaznice za izložbu:odrasli 3,00 €, učenici i studenti 2,00 €, obiteljska ulaznica 4 €, grupe (10 – 30 osoba) 1,00 € po osobiSlobodan ulaz: djeca do 12 godina; učenici umjetničkih gimnazija, škola primijenjene umjetnosti i dizajna; studenti povijesti umjetnosti, muzeologije, umjetničkih akademija i dizajna (uz predočenje studentske iskaznice); umirovljenici; članovi strukovnih udruga HDLU, ULUPUH, AICA, ICOM, HMD, DPUH (uz predočenje važeće iskaznice); predstavnici medija (uz predočenje važeće iskaznice); osobe s invaliditetom, nezaposlene osobe (uz predočenje potvrde HZZ-a)

KULTURA NA HORIZONTU

NEMOJ ME GLEDATI

Algo-kinetički rad "Nemoj me gledati" reagira na ljudsku pozornost zvukom i pokretom: što više pozornosti osjeti, to je entitet napetiji i disharmoničniji. Ako je prisutan samo jedan čovjek, entitet je opušten, emitira harmonične zvuke i polagane pokrete. Djelo razmatra temu pozornosti.

Pozornost je postala primarni kriterij u društvenim medijima, a većina njihovih algoritama dizajnirana je kako bi iskoristila i oblikovala ljudsku pozornost, pokušavajući zadržati korisnike na svojoj platformi, što vodi do ozbiljnih posljedica u stvarnom svijetu. Djelo je dizajnirano kao anti-socijalni medijski algoritam. Centralni dio instalacije su novo razvijeni robotski aktuatori, koji se sastoje od rezonatornih cijevi i vibrato elemenata. Ovi aktuatori fizički generiraju sinusne valove, inspirirani avangardnim akustičnim dizajnima Harryja Partcha. Vizualno, djelo referencira princip tensegriteta, koji su uveli Buckminster Fuller i Kenneth Snelson 1970-ih godina.

12

KULTURA NA HORIZONTU

Vizualni primjer predstavljanja nadolazećeg umjetničkog programa.

KONTEJNER

biro suvremene umjetničke prakse

U FOKUSU

Vizualni primjer intervjua s umjetnicima, hrvatskim i stranim, koji su ranije gostovali ili tek dolaze u KONTEJNER.

U fokusu: Fred Frith

Engleski skladatelj i multiinstrumentalist Fred Frith, ikona eksperimentalne, avangardne i slobodne improvizatorske glazbene scene, u zagrebačkom KONTEJNER-u vodi trodnevnu majstorsku radionicu koja završava u utorak, 16. siječnja, njegovim koncertom s trubačicom Susanom Santos Silvom. Dio je to njihove europske turneje na kojoj promoviraju zajednički album Laying Demons to Rest.

Neumoran i u svojoj sedamdeset i petoj godini, Frith zrači nevjerojatnom energijom koju rado dijeli. Tek što je sletio u Zagreb i pod utjecajem jet laga, odvojio je svoje vrijeme za naš razgovor. Za početak se prisjetio svojih veza s Hrvatskom:

Moj školski prijatelj Bojan Jovanović bio je iz Dubrovnika i od njega sam s četrnaest godina naučio mnogo o tradicijskoj glazbi ovog područja, no prvi put sam u Zagreb došao daleke 1987. godine na samostalni koncert. Slijedio je Biennale 2003., a kasnije te iste godine imao sam ovdje koncert s Evelyn Glennie. Kada me Davorka Begović 2016. godine pozvala na Izlog suvremenog zvuka, već sam poznavao grad. Tom prilikom odradio sam nekoliko koncerata, uključujući jedan sa Susanom i Chrisom Cutlerom te Heike Liss. S Davorkom sam od tada u kontaktu i znam da je napravila nevjerojatne stvari.

S obzirom na to da ste dolazili nekoliko puta za dužeg perioda, imate li neku sliku o lokalnoj improvizat-orskoj sceni? Budući da i inače mnogo putujete, uspijevate li pratiti što se događa na mjestima na kojima nastupate? Primjećujete li razlike u razvoju različitih scena, publike?

Neka mjesta posjećujem češće od drugih, naravno, no o impro sceni u Hrvatskoj ne znam manje-više ništa, ali na mjestima na kojima sam držao predavanja ili više nastupao, poput Francuske, Njemačke, Švicarske ili Čilea, ostao sam u kontaktu s mnogo divnih glazbenika i pozorno pratim njihov rad.

Igrali ste ključnu ulogu u nastanku te razvoju eksperimentalne i improvizirane glazbe od sastava Henry Cow, suradnje s Derekom Baileyem pa do sastava Naked City i suradnje s Johnom Zornom. No, što Vas je isprva usmjerilo prema improviziranoj glazbi?

Bio je to spontani nastup s plesačicom 1967. godine kada sam svirao violinu, a Tim Hodgkinson alt-saksofon. Činilo se kao da smo upravo nešto izmislili, sve je tu počelo...

Što za Vas predstavlja improvizacija i što Vas kod nje privlači? Gdje nalazite radost, nagradu i mjesto za osobni napredak u stvaranju ove vrste glazbe?

Improvizacija je, kao i svaka umjetnost, način da pokažete da ste živi! Osjećati se živim u zajednici s drugima koji se također osjećaju živima snažno je iskustvo. To je dovoljna nagrada.

Stvarate glazbu van definicija, žanrova i granica, što mislite o svom glazbenom identitetu? Možemo li govoriti o potrebi za stalnom reinvencijom glazbenika?

Glazbeni identitet često definiraju ljudi koji razmišljaju u komercijalnim terminima. U mladosti su me upozoravali da ne smijem raditi previše različitih stvari jer bi to zbunilo ljude i 'naštetilo mom brendu'. Mislim da 'moj brend' znači raditi što god želim, s kim god želim, gdje god i kad god mogu, ne razmišljajući o tome kako će to utjecati na moj imidž ili naštetiti mojoj promociji. Dakle, ja sam jedan loš kapitalist! Uglavnom se bavim stvarima koje me zanimaju. Kad me prestanu zanimati, počnem se baviti nečim drugim. To mi se čini razumnim.

Nakon preseljenja u New York 1979. godine, našli ste se na pravom mjestu u pravo vrijeme radeći na mnogo različitih projekata s vrlo zanimljivim glazbenicima. Što Vam je tada bilo najzanimljivije, kako Vam je to pomoglo u razvoju i što se od tada promijenilo? Kakva je trenutna scena improvizirane glazbe?

Sjećam se da sam tada imao osjećaj kao da sam kod kuće i da su gotovo svi koje sam sreo, uključujući i mene samog, došli s nekog drugog mjesta! To je bilo vrlo inspirativno i imali smo divnu zajednicu. Ljudi koji duboko utječu na vas općenito su ljudi s kojima radite u bilo kojem trenutku. U sedamdesetima su to bili moji kolege iz Henryja Cowa, a osamdesetih njujorška scena sa svim svojim proturječnostima i kompleksnostima. Kasnije sam shvatio da me nadahnjuju i na mene utječu i ljudi kojima sam predavao. Mislim da je impro glazbena scena živa i napredna, raste i mijenja se, kao što bi i trebala biti. Oni koji žive u muzeju, bez sumnje će tamo i ostati.

Što mislite o društvenoj relevantnosti u činu improvizacije, onda kada postoji komunikacija, slušanje, prilagođavanje i slušanje tuđih ideja?

KONTEJNER

biro
suvremene
umjetničke
prakse

GLAZBENI ImPULSi

Međunarodni eksperimentalni noise trio Mopcut, u sastavu Lukas König, Audrey Chen i Julien Desprez, predstavlja svoj treći studijski album, na kojem su im se pridružili gosti kao što su Moor Mother, MC dälek, Mariam Rezaei i Evicshen. Na nastupu u KONTEJNER-u, Mopcutu će se na pozornici pridružiti MC dälek, dok će pred njima nastupati splitski instrumentalni duo BIZON.

BIZON čine gitarist Luka Krstulović i bubnjar Dragan Đokić – iskusni kreativci koji su već dvije desetljeća aktivni na splitskoj alternativnoj sceni, kroz brojne bendove i projekte (Anita, Pale, To, Empty Wallets, Anal Intruders, Mondo Kick, Stepped Out, Wizard Of Stone Mountain). Kao instrumentalni noise rock duo, BIZON djeluje od 2012. godine. Objavili su tri digitalna EP izdanja i vinilno izdanje albuma Garnizon. Glazbu BIZON-a odlikuju snažna ritmičnost, preciznost u izvedbi, energičnost i glazbena uvjerljivost. Njihove kompozicije imaju jasno definiranu formu, a nepravilni ritmovi i strukture kombinirani su s distorziranom gitarom koja vodi kroz repetitivne post-rock i postžanrovske zvučne labirinte, s bučnim kulminacijama koje izazivaju uzbuđenje i ekstazu među slušateljima.

MOPCUT FT. MC DÄLEK (US, FR, AT)

Lukas König – bubnjevi
Audrey Chen – vokal, sintesajzer
Julien Desprez – električna gitara
Will Brooks a.k.a. MC dälek – vokal, elektronika

Mopcut je međunarodni trio koji čine eksperimentalna vokalistica i glazbenica Audrey Chen, jedan od najpoznatijih europskih udaraljkaša Lukas König, te francuski gitaristički inovator Julien Desprez. Njihova sposobnost improvizacije odbija bilo kakva žanrovska ograničenja. Njihove energične, agresivne kompozicije kreću se između neobuzdanog slobodnog izraza i kontrolirane buke. Njihove izvedbe, koje se temelje na ekstatičnim mikroeksplozijama, podsjećaju na zamišljeni oblik komunikacije.

Cilj trija je stvaranje zvučnog spoja buke i zvukova koji potpuno obavijaju slušatelje, istovremeno snažno utječući na njihov sluh kao i na unutarnje osjetilo – tako Mopcut opisuje svoju glazbu. Premijerno su nastupili 2018. godine na donaufestivalu u Kremsu (AT). Lukas König koristi bubnjeve, sintesajzer i vokal, Julien Desprez svira električnu gitaru, a Audrey Chen svojim improviziranim vokalima nadopunjuje zvukove analognih sintesajzera.

U 2025. godini, Mopcut će imati priliku ugostiti MC dälek-a, koji je sudjelovao na njihovom najnovijem albumu RYOK (Heat Crimes, 2025.), uz suradnju s drugim glazbenicima poput Moor Mother, Evicshen i Mariam Rezaei.

„dälekov pristup hip-hopu je mračan i hipnotičan na neočekivani način; iako su tamne i jezovite vibracije gotovo standardne, dälek ide korak dalje, koristeći oštru elektroničku dinamiku – zamislite Einstürzende Neubauten, a ne Soundcloud.” (Noisey)

Ovaj koncert je ujedno uvodni program za nadolazeći festival Gibanja, koji će se održati od 19. do 22. svibnja 2025. Ulaznice po pretprodajnoj cijeni od 7,00 EUR mogu se kupiti putem sustava Entrio, dok će na ulazu cijena biti 10,00 EUR.

VIJESTI

Vizualni primjer vijesti i novosti iz svijeta glazbe.

KONTEJNER

biro suvremene umjetničke prakse

UL. GRADA VUKOVARA

Iza Kulisa

KONTEJNER je udruga iz Zagreba osnovana 2002. godine. Bavi se kustoskim radom, organizacijom umjetničkih festivala i javnih kulturnih događanja, produkcijom umjetničkih radova, edukacijom, izdavaštvom i teorijom. Glavno područje interesa je progresivna suvremena intermedijska umjetnost, umjetnost zvuka i eksperimentalna glazba, s posebnim naglaskom na projekte koji istražuju ulogu znanosti, tehnologije i tijela u suvremenom društvu, kao i one koji se bave relevantnim i aktualnim fenomenima,

SLAVONSKA AVENIJA

SAVSKA CESTA

ODRANSKA UL. 1/1

provokativnim i intrigantnim temama te društvenim tabuima. KONTEJNER je renovirao i otvorio novi izložbeno-izvedbeni prostor unutari zapuštenog kompleksa VJESNIK u Zagrebu čime smo udahnuli novi život postojećoj,napuštenoj građevini. U tom prostoru produciramo progresivni umjetnički program koji pokreće novi puls u zajednici, dodaje vrijednost kvartu (Trnje) i gradu (Zagrebu), okuplja i educira ljude o različitim praksama suvremene umjetnosti.

Oda Vjesniku

Prvi broj izašao je 24. lipnja 1940. godine, pod nazivom Politički vjesnik. No, zbog pravopisne pogreške na tisku, naziv je bio ispisan kao "vjesnik" umjesto "vjesnik". List je u ilegalnim uvjetima pokrenuo Centralni komitet Komunističke partije Hrvatske. Početkom 1941. godine, list mijenja naziv u Vjesnik radnog naroda.

IZA KULISA I RAZVOJ BRENDA

Na poleđini novina nalazi se karta kako bi čitatelj jasnije mogao predočiti lokaciju KONTEJNERa, ali i kako bi se podsvjesno naglasilo da je to adresa nekadašnjeg Vjesnika.

Rubrikom Iza Kulisa čitatelja se upoznaje s udrugom, čime je pokriven još jedan cilj - upoznavanje potencijalno nove publike s radom i programom udruge.

Oda Vjesniku, kratko poglavlje koje u nekoliko rečenica (činjenica ili najpopularnijih isječaka iz Vjesnikovih rubrika) odaje počast medijskom gigantu i time dodatno naglašava misao početne ideje da se Asamblažem oživljava Vjesnik.

Biro suvremene umjetničke prakse KONTEJNER već je definiran kao srce i žila kucavica eksperimentalne umjetnosti. Daljnji razvoj treba nastaviti u tom smjeru, jačajući njegovu prepoznatljivost i zajednicu.Budućnost brenda jača sa svakim novim pulsom (čitateljem/ posjetiteljem izložbe, umjetnikom ili institucionalnom suradnjom) i biva glasnija i impozantnija. S rastom samog brenda, jačat će i glasilo KONTEJNERa - sadržajno će se obuhvatiti više rubrika, glasilo će izlaziti češće, a ne samo u rujnu (obilježavanjem obljetnice useljavanja u prostor) i ožujku.